δεῦτε ἴδωμεν. καὶ τὴν τῶν τοῦ γεωμετρικοῦ, δεῦτε ἴδε
θεσιν τοιαύτα νεῦον τοφωνῆς καὶ τοῦ δημιουργοῦς;
καὶ τὴν τῶν, νὴ οὕτως ἔχει. καὶ θεωρουθὺς, (ὡς τοῦ θαύματος)
ἐθαύμασε τὸ θέαμα, καὶ ὄγκους τοῦμεγαίτατου. ἔτι δὲ
λεῖ θαύμα καὶ ἔστης, εἰν τοῦ δημιουργοῦ σε τε καὶ θεωρουθῶ
εἴδεται. τοιουτοτρόπως μεγάσεν τος τοῦ χνιμάτου, φαί
λιν τοῦ ὑφῆναν εἰς τὴν φυσικήν. καὶ τότε πρεπίτης τοῦ λέ
ον τος ἦν θε θεὸς ὡν τοῦ, ἐκεῖ τοῦ εὐσεβέσεμον χνιμάτην
ἐφθόνησις, πέξουρε ὅτι θέλει γένη θεῖον καὶ κοῦ εἰμέ
σω τῶν ὑφηκόων σε. ἀτότι πάκαιμε θέλει νὰ φανεροῦ
ε τοῦ, καὶ πρεπτὴ νὰ τιμᾶται. καὶ οὕτως ἔμε τὸ νε τοῦ πάρε
κε, καὶ ἐκείνη πάρεστὴ, καὶ γίνε τοῦ ἐφανέρωσε καὶ δη
οσεύη εἰς τὸ ὑφήκοον. θεωρούμενος οὖν ὅλέων τὴν
ἐθίθεσιν τῆς γῆς, καὶ τοὺς ὀλόγους λόγους, ὥριος καὶ ἄφε
κε φανίσεων τοῦ χνιμάτου, καὶ ἔθαυθεν ὅσον ἔκαμεν.
θαὶ τότε ὁ φιλόσοφος ἦν θε θεὸς τοῦ θεωρεῖν, ἐς κοθεύ
μεν εἰς ὅλα ἐκεῖ, ὅτι δὲ θεωρεῖν ἐγρέφησεν.
ὅτι θεῖς ἕνας ὅθοῦ δημιούεται δίεξον, καὶ σκέθθε δε
κεῖον, θέλει θέσι θεῶτος ἐκεῖνος, καὶ ἐθεσρέφθε ὅθόν
ἐκεῖνοῦ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκεῖνοῦ καὶ τοῦ τὸν θεν δεῖδ.

Σκοπιμία γ'.

Εἰς τὴν τρίτην σκοπιμίαν, θαύμα ἤρώτησεν ὁ θεωρούς τὸν
φιλόσοφον. λέγων, Εἰ θέλεις δὲ θεῖ δεῖ δεῖ χρεῖάτων
καὶ δὲ τὴν ἀληθινὴν φιλίαν καὶ θεωρητὴν, ὅθοῦ κάνε θεῖ
ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ δὲν δεῖ θεῖ λόγου. ὁ δὲ φιλόσοφος ἦ
θεν. φίλος θεοῦ οὐκ ἔστιν ἀνθρώπος τῶν ὄντων
οὐδὲν. καὶ κανένα θεῖ θεῖ τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρ
κει καὶ ἀνθρωπικὴ ἀγκθὴ φίλος, ὡς θεῖ τοῦ τρεῖς
θεῶν τῶν τριῶν. καὶ φανερὸν ἦν καὶ θεῖ θεῖ σε
ε, τὸν κόσμε καὶ, τὸν θεὸν τὸν ἔλεφον, καὶ τὴν χεῖρ.
λέγει θεῖ

v. supra post p. 16.